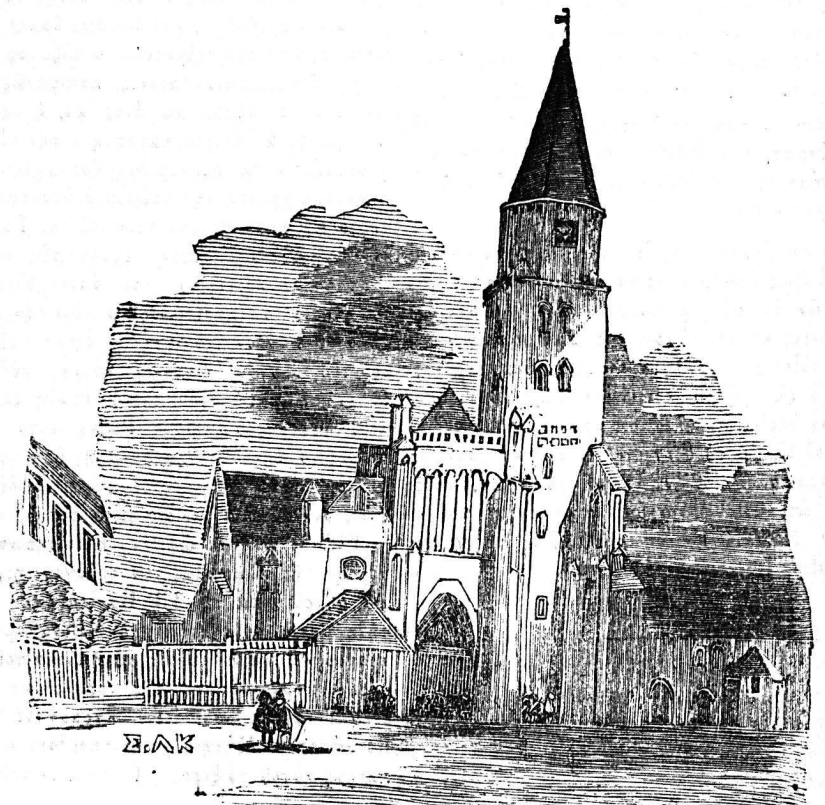

γένιος τὸν υἱὸν ζῆλον τοῦ ὁποῖου θαύμασας ὁ Βοναπάρτης, ἐδειξεν ἄφεισιν νὰ γνωρισθῇ μετὰ τῆς μητρὸς, καὶ τούτου γενομένου ἀφοσιώθη ἔπειτα εἰς αὐτήν. Ἐνυμφεύθη αὐτὴν τῷ 1796 καὶ οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ σέβηται καὶ νὰ τιμᾷ αὐτὴν καθ' ὑπερβολήν. Ἡκολούθησεν εἰς Ἰταλίαν τὸν ἥρωα, καὶ διετέλει αἰετοτε παρ' αὐτῷ ὡς δαίμων ἀγαθός· ἔρχε καὶ διετήρει μεγίστην ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβρόχην, τὴν δὲ πρὸς αὐτὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν αὐτοῦ, καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς τὸ ἐράσμιον, δεικνύουσι αἱ πρὸς αὐτὴν ἐπιστολαὶ του. Ἦτον εὐνοῦς καὶ εὐπρόσιτος πᾶσι τῆς δι' αὐτῆς ἐπιζητούσι τὴν προστασίαν ἢ τὸ ἔλεος τοῦ Ναπολέοντος. Ἡ Ἰωσηφίνα μετεχειρίζετο τὴν ἐπιβρόχην αὐτῆς ὑπὲρ πολλῶν μεταναστῶν, ἐνεψύχου τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν, καὶ ἐπροστάτευε καὶ τοὺς ἐλαχίστους καλλιτέχνας, ἐὰν ἦσαν ἀξιοί. « Ἐγὼ μὲν, ἔλεγεν αὐτῇ ὁ Ναπολέων, κερδιζω μάχας, Σὺ δὲ καρδίας. » Καὶ οὕτως ὁ Ναπολέων δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ εὕρῃ γυναῖκα ἔχουσαν συνάμα πάντα τὰ προτερήματα τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος καὶ ἰκανὴν διὰ τοῦτο συνοδὸν εἰς τὸ στάδιον αὐτοῦ, εἰς ἀνώτερον τῆς Ἰωσηφίνης βαθμὸν. Ὁ Πολιγνίκ καὶ ὁ Ριβιέρως ὤρριλαν εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν των. Ἡ ἀυλὴ τῆς αὐτοκρατορίας ἐθαυμάζετο ἴσσον ὅσον ἡ δέσποινα αὐτῆς ἠγαπᾶτο ἐν Γαλλίᾳ· ἐρίλει δὲ τὴν ἐπίδειξιν. Ὅτε ὁ Ναπολέων ἐνεδείχθη αὐτοκράτωρ ἐγένετο αὐτῷ λόγος περὶ διαζυγίου, πλὴν οὗτος ἀπέβριψε τὴν πρότασιν, ἡ δὲ Ἰωσηφίνα ἐπέσθη καὶ ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Μεδιολάνοις. Ὅτε δὲ ὁ Ναπολέων ἐδειξεν ὅτι ἐπέβη μὲν νὰ νυμφευθῇ ἡγεμονίδα πορφυρογέννητον ἐλυπήθη

μὲν ἡ σύζυγος αὐτοῦ τὰ μέγιστα, ἀλλὰ ἐνεδῶκεν ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι συμφέρει εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ αὐτὸν ὅθεν ἀπεσύρθη εἰς τὴν ὠραίαν αὐτῆς ἐπαύλιν Μαλμαϊζὸν φέρουσα τίτλον αὐτοκράτειρα βασιλισσῆς (Imperatrice reine douairière) ἵθα παρρηλοῦθησαν αὐτὴν τὸ σέβας καὶ ἡ ἀγάπη πάντων τῶν Γαλλῶν, ὀνομαζόντων ταύτην Ἄστρον τοῦ Ναπολέοντος. Ἐπέπρωτο διὰ νὰ ἴδῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ θρόνου, ἐφ' ὃν ποτε ἐκάθητε. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ τῆς Πρωσίας Βασιλεὺς ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἰωσηφίνα ὀνομαζομένης εἰς Μαλμαϊζὸν δείξαντες, ὅτι αὐτὸς ὅτι ἐσέβοντο τὰς ἀρετὰς αὐτῆς. Ἡ μοῖρα τοῦ Ναπολέοντος ὑπώρυξε τὰς δυνάμεις τῆς, ἐξέλιθη δὲ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἰς περίπατον μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκρουλόγησε καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἀγκυλιῶν αὐτοῦ τέκνων τῇ 29 Μαΐου 1814. Αἱ πάνουσαι δὲ λέξεις αὐτῆς ἦσαν « ἡ νῆτος Ἐλθα! — ὁ Ναπολέων! » Τὸ σῶμα τῆς πρῶν αὐτοκρατορίας ἐκδεύθη ἐν Ρουέλλῃ μετὰ μεγάλης πομπῆς, εἰς τὴν στρατηγὸς Σάκκην ἀντιπροσώπευε τὸν Ἀλέξανδρον· Ἐβτὰ μετὰ ταῦτα ἔτη Ἰλαβον ἄδειαν τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἀνήγειρον μνημεῖον εἰς τιμὴν ἐκείνης ἧς ἐπί τοσούτον χρόνον ὀνομάζετο ὁ Φύλιξ Ἄγγελος τῆς Γαλλίας. Ἡ Ἰωσηφίνη ἦτον ὠραία, τὸ σχῆμα αὐτῆς μεγαλοπρεπὲς καὶ εὐγενέστατον, πλὴν τὰ μέγιστα ταυθεληγῶν τῆς ἦσαν ἡ χάρις καὶ ἡ ἀγαθωσύνη τῆς καρδίας αὐτῆς. Βιβλία ὅλα ὑπάρχουσι περιγράφουσα πολλὰ περιστατικὰ τοῦ βίου τῆς ἐπιστομίου ταυ Δεσποίνης.

Ὁ Ναός τοῦ Βραδενβούργου.